

prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul Central)
judecătorul: N. Bobu
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
judecători: S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza,

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Oleg Sternioală
Mariana Pitic,
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Fedoruța prin intermediul reprezentantului, avocatul Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Fedoruța împotriva Molvinei Fedoruța privind modificarea cuantumului de încasare a pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017,

C O N S T A T Ă :

La data de 11 aprilie 2017, Serghei Fedoruța s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Molvinei Fedoruța privind modificarea cuantumului de încasare a pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea cererii a indicat că, din căsătoria cu Molvina Fedoruța la data de xxxxxxxx s-a născut xxxxxxxx.

Prin ordonanța nr. 2p/o-45/15 a Judecătoriei Edineț, din data de 16 martie 2015 s-a dispus încasarea de la Serghei Fedoruța în beneficiul Molvinei Fedoruța – pensia pentru întreținerea copilului minor – xxxxxxxx în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate felurile de venit lunar, până la atingerea majoratului.

În legătură cu faptul că, la moment nu dispune de un loc de muncă permanent, iar munca sezonieră este plătită prea puțin, bani ce nu îi sunt îndeajuns nici pentru necesitățile vitale, circumstanțe ce creează impedimente în executarea obligației de întreținere a copilului și aflarea în imposibilitate de a achita lunar câte $\frac{1}{4}$ din toate felurile de venit lunar, adică de la 1 166 până la 1 500 de lei, suma stabilită de executorul judecătoresc.

Cere Serghei Fedoruța, modificarea cuantumului pensiei alimentare de întreținere a copilului minor xxxxxxxx, a.n. xxxxxxxx, cu stabilirea unei sume bănești lunare fixe în cuantum de 735 de lei, până la atingerea majoratului.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț (sediul Central) din 31 mai 2017 cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Fedoruța, s-a admis. S-a modificat cuantumul de încasare a pensiei de întreținere a copilului minor, xxxxxxxx, a.n. xxxxxxxx, stabilit prin ordonanța Judecătorei Edineț din data de 16 martie 2015 și s-a încasat de la Serghei Fedoruța, pensie de întreținere a copilului minor xxxxxxxx, a.n. xxxxxxxx, în sumă bănească fixă de 750 lei pe lună din toate veniturile lunare, începând cu data de 11 aprilie 2017 până la atingere majoratului copilului.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la data de 31 mai 2017, Molvina Fedoruța a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Edineț (sediul Central) din 31 mai 2017 și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată a lui Serghei Fedoruța să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, s-a admis apelul declarat de Molvina Fedoruța. S-a casat integral hotărârea Judecătorei Edineț (sediul Central) din 31 mai 2017 și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Fedoruța, ca neîntemeiată.

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că constatările instanței de fond sunt eronate, care vin din interpretarea eronată a normelor de drept, or dispoziția art. 110 din Codul familiei, stabilește cazurile de modificare a cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, nefiind aplicabile speței date, din lipsa de probe în acest sens.

Curtea de Apel a menționat faptul că, chiar dacă reclamantul nu este încadrat oficial în câmpul muncii, acesta nu a prezentat probe în sensul art. 118 al. (1), (3) CPC, care ar indica asupra faptului că situația financiară timp de doi ani s-a modificat, înspre înrăutățire, din care considerente reclamantul ar putea fi obligat la achitarea pensiei pentru întreținere a copilului minor, într-o altă sumă, mai mică, decât cea stabilită prin ordonanța judecătorească.

La caz, Colegiul a respins argumentele reclamantului precum că, suma pensiei pentru întreținere stabilite de către instanța de judecată este mare și supra posibilităților sale financiare.

Sub acest aspect, instanța de apel a remarcat despre faptul că reclamantul Fedoruța Serghei nu este limitat sau restricționat în opțiunea de a alege un asemenea loc de muncă pentru a-și asigura atât existența sa cât și a copilului minor.

La 15 noiembrie 2017, Serghei Fedoruța prin intermediul reprezentantului, avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe (f.d 86-92 Vol.I).

În motivarea recursului reiterând motivele de fapt și de drept expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, a invocat neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată.

Susține că, potrivit circumstanțelor și probelor aduse s-a stabilit că la moment nu este în stare de a întreține copilul și fosta soție.

Recurentul a invocat că Biroul Național de Statistică a stabilit un quantum minim pentru întreținerea copilului minor, xxxxxxxx, a.n. xxxxxxxx, la vârsta atinsă este în jurul la 1483 de lei.

Menționează că conform prevederile art. 74 alin. (1) din Codul familiei, suma indicată urmează a fi împărțită în jumătate între ambii părinți. Astfel, reclamantului Serghei Fedoruța îi revine suma de 742 de lei, care urmează a fi încasată de la reclamant lunar pentru întreținerea copilului minor.

La data de 09 ianuarie 2018, Molvina Fedoruța a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus Serghei Fedoruța, ca fiind inadmisibil (f.d. 100-101).

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serghei Fedoruța prin intermediul reprezentantului, avocatul Ghenadie Odobescu în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronate în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost

implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține că sarcina instanței de recurs la aceasta etapa este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Fedoruța prin intermediul reprezentantului, avocatul Ghenadie Odobescu, este declarativ și nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegerile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serghei Fedoruța prin intermediul reprezentantului, avocatul Ghenadie Odobescu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE

Recursul declarat de Serghei Fedoruța prin intermediul reprezentantului, avocatul Ghenadie Odobescu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecători

Mariana Pitic

Dumitru Visternicean